

[Poul Dam.]

men er det nok? Er det ikke en lidt letkøbt protest? Man finder sig dog i systemet, man fungerer videre, man affinder sig med den behandling, man selv og andre — alle andre — udsættes for. Jeg har ikke noget imod personlig ydmyghed — selv om mine egne anlæg måske ikke går i den retning — men folketetinget som sådant må ikke være en ydmyg stråmand for nogle toppolitiske hovmestre. Hvis det er meningen, at folketingsmedlemmerne blot skal være pantsatte bondedrenge, er dette mit spørgsmål både alvorligt og berettiget: kan man være bekendt at være medlem af folketetinget?

Nå, ved slutningen af denne debat vil folketetinget vedtage nogle ikke gennemarbejdede, hastigt udkastede ændringer til ejendomsbeskatningen, som på afgørende måde ændrer de oprindelige lovforslag og gør det uden at tage hensyn til disses sammenhæng. Det er formålsløst at gennemgå dem i detaljer på dette tidspunkt. Der er jo alligevel ikke noget at opnå.

Lad mig blot sige om den kommende ordning: det er for mig at se en nyttig, omend kun foreløbig løsning af amtskommunernes skatteproblem, men som det hele ligger, må jeg anse opgivelsen af statsgrundskylden nu for at være hovedløs. Den ville i 1966-67 uændret have givet ca. 240 mill. kr. Man burde i hvert fald have sikret, at provenuet i stedet blev opkrævet af kommunerne, men det har man jo slet ikke. Endelig er der tale om en stiv og alt for drastisk begrænsning af grundskylden i sognekommunerne.

Virkningen af alt dette bliver selvfølgelig en stigning i grundværdierne, dermed i formuerne, dermed i långivningen og med deraf følgende velkendte virkninger på renten og for en almindelig inflatorisk udvikling. Nu ved jeg nok, at nogle vil sige, at det er jo ikke det, det drejer sig om. Grundskatterne må begrænses af hensyn til skatteyderne, parcelhusejerne, landbrugerne og — for at tale med Peter Plyds — alle Ninka Kanins andre venner og slægtninge.

Det drejer sig om kroner og øre, sagde hr. H. C. Toft. Denne argumentation har vi hørt tit — det bliver den ikke rigtigere af. Rigtigt indregnet er grundskatter ikke noget, der skal opfattes som skatter i almindelig forstand. Meningen med dem skal ikke

i første række være, at de skal bringe det offentlige nogle nødvendige indtægter eller beskære forbruget. De skal først og sidst holde grundværdierne nede. Jeg har ikke noget imod, at skatteyderne skal skånes, at de øjeblikkelige virkninger af den 13. alm. vurdering skal beskæres. Det kunne ske gennem en eller anden henstandsordning eller nogle privilegier for de nuværende ejere. Det ville ikke have nogen virkning med hensyn til grundværdierne. Man måtte dog sikre, at disse privilegier ikke kunne overføres og derved påvirke grundpriserne. Det er disse — grundpriserne — det drejer sig om.

Der er ganske vist nogle kendte økonomer i forstadskommuner til København, der påstår, at ejendomsskatterne ikke betyder noget for fastsættelsen af grundpriserne; folk køber grund uden hensyn til disse skatter. Herom ved man jo ikke så forfærdelig meget — der er af gode grunde ingen statistik, der kan bevise dette — men der er vel nogle grunde til, at ejendomsskatterne i øjeblikket ikke påvirker grundværdierne så forfærdelig meget. For det første betales de jo ikke med det fulde beløb. Parcelhusejerne kan fradrage dem, og det giver — navnlig de mere velhavende parcelhusejere — en væsentlig lettelse i indkomsts-katten. For udlejningsejendommene er der tale om en omkostning, der kan fradrages, og bolignøden hindrer den prismekanisme, der ellers ville påvirke det. For det andet er der igennem de senere år, gennem det stærke VK-pres imod ejendomsbeskatningen og de indrømmelser, som regeringen og det radikale venstre tidligere har givet, skabt en tro på, at det nok ender med, at ejendomsskatterne helt falder bort. Hr. Skyttes bemærkninger her tror jeg ikke vil virke så stærkt, at denne tro forsvinder.

Under sådanne omstændigheder ser man naturligvis bort fra ejendomsskatterne. Hvis man havde troet, at den 13. alm. vurdering ville få den fulde skattemæssige virkning, ville ejendomsværdierne, grundværdierne, så virkelig være steget så meget i de senere år, som de gjorde? Nej, man regnede på forhånd med, at det skulle nok blive klaret, og det er klart, at så indvirker ejendomsskatterne ikke på grundpriserne, på ejendomsværdierne i det hele taget. Vi tror, at det igennem en effektiv grundskyld er